

УДК 35.077.6:35.073.6:002|(47+57)-41

Олександр Карпенко,
докторант Національної академії державного
управління при Президентові України,
старший науковий співробітник
ДНІПБ України імені В. О. Сухомлинського,
кандидат наук з державного управління

Особливості нормативно-правового визначення інформаційних послуг законодавчими актами країн СНД

Обґрунтовано недосконалість нормативно-правового трактування терміна "інформаційні послуги" в Україні та розглянуто інші законодавчі підходи щодо його тлумачення у країнах СНД. На основі аналізу особливостей етимології поняття "задоволення" показано помилковість його використання щодо потреб об'єкта надання послуг державними науковими установами. Запропоновано нову систему критеріїв формування визначення дефініції "інформаційні послуги" у сфері соціальних комунікацій та рекомендовано її оптимальне трактування.

Ключові слова: інформаційні послуги, законодавчі підходи, етимологічний аналіз.

Основним завданням статті є проведення порівняльного аналізу тлумачення терміна "інформаційні послуги" у законодавчих актах країн СНД з метою визначення його оптимального трактування у сфері соціальних комунікацій.

Постановка проблеми. Відсутність оптимального законодавчого трактування терміна "інформаційні послуги" є однією з причин правової невизначеності та плутанини у системі надання послуг державними науковими установами України. Формування галузевими бібліотеками якісних інформаційних послуг є насамперед запорукою підвищення рівня професійної діяльності їхніх працівників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Упродовж останніх років проблематика надання інформаційних послуг державними дослідниками розглядалася лише через висвітлення окремих аспектів формування інформаційних ресурсів та вироблення механізмів впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Зокрема, у сфері державного управління та соціальних комунікацій варто назвати наукові розроблення В. Авер'янова, І. Арістової, В. Бакуменка, Н. Грицяк, В. Дрешпака, О. Казанської, А. Каляєва, А. Ліпенцева, В. Пархоменка, В. Плєскач, Р. Скулімовського та Ю. Уманського, які досліджували основні засади та механізми формування інформаційної сфери діяльності органів виконавчої влади та освітянських бібліотек.

Різні аспекти надання державних інформаційних послуг обґрунтовували І. Венідіктова, В. Долечек, І. Колиушко, І. Косуля, О. Крисенко, В. Курило, В. Марченко, І. Оклей, Я. Павленко, Г. Писаренко, А. Поляк, Ю. Приймак, Л. Сердечна, С. Серьогін, А. Сосновік, Д. Сухонинін, В. Тимошук, І. Хожило, О. Чубукова, Л. Шаповалова, Ю. Шаров та інші.

Невирішеною частиною загальної проблеми є науково-теоретичне обґрунтування визначення терміна "інформаційні послуги" як складової системи надання управлінських послуг з метою його подальшого ухвалення на законодавчому рівні в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. 22 листопада 2011 р. Президент України під час українсько-литовського бізнес-форуму зазначив, що в рамках реалізації адміністративної реформи необхідно терміново врегулювати механізми формування та надання адміністративних послуг, зокрема В. Янукович наголосив на ліквідації 12 тисяч підприємств, які надавали непередбачені національним законодавством адміністративні послуги.

Правовою основою реорганізації цієї сфери став ухвалений Верховною Радою України Закон "Про адміністратив-

ні послуги" № 4729-VI від 17 травня поточного року, який спрямовано на реалізацію прав, свобод і законних інтересів громадян щодо отримання адміністративних послуг. Стратегічною метою закону є надання адміністративних послуг в електронному вигляді та ліквідація "корупційного чинника" — зведення до мінімуму безпосереднього спілкування громадянина (заявника-одержувача або споживача державної послуги) з чиновником (виконавцем-надавачем державної послуги). Цей документ передбачає визначення вичерпного переліку адміністративних послуг, їхню платність або безоплатність, а також перерахування всіх коштів, отриманих від надання адміністративних послуг, до загального фонду державного та місцевих бюджетів [1—3].

Окрім зазначеного законопроекту, упродовж 2010—2011 рр. у Верховній Раді України ще двічі ресструвались інші редакції законопроекту "Про адміністративні послуги" (№ 6020 від 29 січня 2010 р. та № 6199 від 16 березня 2010 р.), але також не містили визначення терміна "інформаційні послуги", які є однією з основних видових складових державних послуг.

В Україні термінологічна база законодавства у сфері надання державних послуг недосконала, а поняття, через варіативність значення слів, часто тлумачать по-різному. Перше офіційне трактування терміна "інформаційні послуги" міститься у Законі України "Про інформацію", де зазначається, що такою послугою є діяльність з надання інформаційної продукції споживачам для задоволення їхніх потреб [4].

На думку автора, таке базове тлумачення у термінологічному полі системи соціальних комунікацій потребує зміни, оскільки не відповідає вимогам сфери надання послуг науковими бібліотеками. Крім того, будь-яка діяльність наукової установи із задоволення потреб є досить дискусійним питанням, а тому співіснування в одному смислового ряді різних за змістовною вагою та лінгвістичним значенням понять "задоволення", "потреба" та "споживач" сприймається суперечливо, головним чином через некоректність використання терміна "задоволення".

Зазначене поняття у психології розуміється як комплекс тактильних відчуттів, що стимулюються певними центрами головного мозку для створення позитивних емоцій [5]. Досліджуючи витоки виникнення слова "задоволення" та розглядаючи його складне етимологічне походження, зазначимо, що воно є суфіксальною похідною давньоруського слова "удоволь" та буквально означає "воля уда", де "уд" —

це певна частина тіла людини чоловічої статі [6, с. 55]. "Великий тлумачний словник сучасної української мови" (редактор Бусел В. Т.) трактує задоволення як почуття та стан вдоволення чим-небудь. За даними цього джерела, одним із тлумачень слова "задовольняти" є синонімічне поняття "забезпечувати", яке краще відповідає вимогам формування терміна "інформаційні послуги", оскільки означає створення необхідних умов для їхнього здійснення (надання) [7, с. 390]. Тому в подальших дослідженнях у процесі формування термінологічного поля сфери надання послуг (управлінських, державних, інформаційних тощо) автор пропонує виключити поняття "задоволення" та "задовольняти", натомість використовувати виключно терміни "забезпечення" та "забезпечувати" (забезпечення потреб, забезпечити умови тощо).

Крім того, в існуючому базовому визначенні терміна "інформаційні послуги" відсутня суб'єктно-об'єктна приналежність "надавача" та "отримувача" послуги, тобто, поперше: незрозуміло, ким саме і для кого проводиться діяльність з надання інформаційної продукції, а по-друге: штучно звужується обсяг її надання шляхом використання лише терміна "інформаційна продукція".

В Україні об'єктами інформаційних послуг варто вважати як сферу дії (застосування) інформації (даних, відомостей), так і фізичних або юридичних осіб-користувачів. Натомість у сфері соціальних комунікацій саме державні бібліотеки є суб'єктами інформаційних послуг, що надаються шляхом використання інформаційних систем, інформаційних технологій та інформаційних ресурсів.

Пізніше у законних та підзаконних актах України з'явилося ще декілька значень цієї дефініції, які вже були проаналізовані автором у попередніх дослідженнях [8, с. 197]. Зрозуміло, що й дотепер оптимальне, чітке та змістовне

тлумачення цього терміна, яке відповідатиме критеріям формування його визначення у галузі соціальних комунікацій, відсутнє, а це дещо дезорганізує його використання. Винятком є лише тлумачення дефініції, що містяться у Наказі Державного комітету зв'язку та інформатизації України "Про затвердження Переліку і Порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи" [9], яке частково відповідає визначеним критеріям, але потребує уточнення та певної актуалізації. Тому, враховуючи специфіку суб'єктно-об'єктних взаємовідносин надання державних послуг в Україні та необхідність реформування нормативно-правової бази, доцільно розглянути досвід трактування терміна "інформаційні послуги" у законодавствах країн СНД, які мали власні шляхи розвитку державної політики після розпаду СРСР. Водночас цікавим об'єктом дослідження є рекомендаційні ("модельні") закони та кодекси Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав (далі — МПА СНД) — консультативного органу з підготовки проектів законодавчих документів та гармонізації нормативно-правових баз країн-учасниць. Усі ухвалені модельні законодавчі акти та рекомендації створюються з урахуванням європейського досвіду національних парламентів та міжнародних правових стандартів країн світу.

Збільшивши кількість зазначених раніше критеріїв формування дефініції "інформаційні послуги" з трьох до десяти, додавши до актуальності, релевантності та уніфікації [8] ще достатність, зручність, конкретність, корисність, повноту, раціональність та точність (табл. 1), запропонуємо оптимальне тлумачення терміна "інформаційні послуги" у сфері державного управління та соціальних комунікацій, використовуючи різні законодавчі підходи країн СНД (табл. 2).

Таблиця 1

Критерії формування визначення дефініції "інформаційні послуги"

Критерій	Характеристика
Актуальність	важливість значення дефініції у реальному часі для вирішення назрілої проблеми
Достатність	кількість (обсяг) інформації, необхідної для оптимального визначення суті та змісту
Зручність	сприятливість (комфортність) у користуванні визначенням поняття
Конкретність	здатність відображати найбільш суттєве значення терміна
Корисність	здатність відображати ступінь ефективності використання терміна
Повнота	можливість відображати вичерпність і досконалість визначення терміна
Раціональність	відсутність дублювання й тавтології у визначенні терміна
Релевантність	відповідність тлумачення сучасним вимогам відповідної галузі науки
Точність	однозначність визначення терміна
Уніфікація	можливість універсального використання терміна у різних галузях науки

Таблиця 2

Тлумачення терміна "інформаційні послуги" у законодавстві країн СНД

Країна	Визначення	Назва Закону / Рік ухвалення
Україна	Інформаційна послуга — дії суб'єктів щодо забезпечення споживачів інформаційними продуктами [10].	Закон України "Про інформацію" / 1992
Республіка Азербайджан	Інформаційні послуги — діяльність, яка проводиться для забезпечення інформацією кожного, хто звернувся із запитом [11].	Закон Азербайджанської Республіки "Про отримання інформації" / 2005
Республіка Білорусь	Інформаційні послуги — діяльність щодо здійснення пошуку, отримання, передачі, збирання, опрацювання, нагромадження, зберігання, розповсюдження і надання інформації, а також захисту інформації [12].	Закон Республіки Білорусь "Про інформацію, інформатизацію та захист інформації" / 2008

Республіка Узбекистан	Інформаційні послуги — сфера інформаційної інфраструктури системи народного господарства, у якій відбувається діяльність установи [13].	Закон Республіки Узбекистан "Про інформатизацію" / 1993
Республіка Казахстан	Інформаційні послуги — діяльність з надання електронних інформаційних ресурсів користувачам [14].	Закон Республіки Казахстан "Про інформатизацію" / 2007
Киргизька Республіка	Інформаційні послуги — послуги, спрямовані на задоволення інформаційних потреб громадян та організацій, які надаються фізичними (юридичними) особами, зайнятими в інформаційній сфері [15].	Закон Киргизької Республіки "Про інформатизацію" / 1999
Республіка Молдова	Інформаційні послуги — послуги з використання програмних продуктів, обладнання та інформативних систем, які пропонуються на ринку [16].	Закон Республіки Молдова "Про інформатику" / 2001
Російська Федерація	Інформаційні послуги — дії суб'єктів (власників) щодо забезпечення користувачів інформаційними продуктами [17].	Федеральний Закон "Про участь у міжнародному інформаційному обміні" / 1996 (втрапив чинність)
Республіка Таджикистан	Інформаційні послуги — послуги, спрямовані на задоволення інформаційних потреб громадян та організацій, які надаються фізичними та юридичними особами, зайнятими в інформаційній сфері [18].	Закон Республіки Таджикистан "Про інформатизацію" / 2001
МПА СНД	Інформаційна послуга — надання виконавцем відповідно до його повноважень або функцій інформації одержувачу цієї послуги [19].	Модельний Закон "Про електронні державні послуги" / 2010
	Інформаційні послуги та роботи — діяльність щодо забезпечення обігу інформації, яка спрямована на задоволення інформаційних потреб суб'єктів інформаційних відносин та здійснюється на договірній (або недоговірній) основі [20].	Модельний інформаційний кодекс для держав-учасниць СНД / 2008

Аналізуючи наведені визначення, зауважимо, що законодавчими актами Киргизії й Таджикистану термін "інформаційні послуги" трактується абсолютно ідентично, у Російській Федерації та Узбекистані такі формулювання взагалі втратили чинність, а у Туркменістані та Вірменії й зовсім відсутні. Систематизуючи зазначені у табл. 2 дефініції, умовно розділимо їх на три категорії-відповідності критеріям формування, наведеним у табл. 1, а саме:

- перша — повністю відповідає більшості критеріїв;
- друга — частково відповідає критеріям;
- третя — не відповідає критеріям.

До першої категорії віднесемо близькі за значенням тлумачення законодавства Азербайджану та Модельного закону МПА СНД, які правильно розкривають як основні функції послугонадавача, так і предмет надання послуги. Ці формулювання є достатньо актуальними, конкретними та зручними у користуванні, мають науково-обґрунтовану раціональність та змістовну релевантність, а також максимально однозначні та мобільно уніфіковані. І все ж, незважаючи на досить високу відповідність критеріям формування, ці трактування недостатньо розкривають суть та зміст терміна через відсутність визначення суб'єктів та об'єктів надання послуги. На думку автора, зазначені дефініції були б досконалішими, якщо б розкривали предмет потреби користувачів інформаційної послуги.

До другої категорії віднесемо дефініції законодавчих актів України, Таджикистану, Киргизії та Модельного інформаційного кодексу МПА СНД. На перший погляд, вони повніші, достатніші та конкретизованіші, ніж дефініції першої категорії, але під час детального аналізу їхньої суті та змісту легко переконатись, що це не так, оскільки має місце використання деяких некоректних формулювань та звуження значень окремих понять, а саме: у тексті всіх законів використовується неприпустиме для управлінської науки словосполучення "задоволення потреб", а у Модельному інформаційному кодексі МПА СНД процес надання послуг та забезпечення потреб звужується до діяльності з "обігу інформації". Окрім того, як доцільну конкретизацію правових відносин (договірних або недоговірних) надавача та отримувача послуги автори кодексу розглядають інформа-

ційні потреби лише суб'єктів інформаційних відносин, що виключає участь об'єктів реалізації послуг.

Всі інші законодавчі визначення терміна у країнах СНД (Білорусі, Казахстані, Молдові, Російській Федерації та Узбекистані) віднесемо до третьої категорії, оскільки вони не відповідають таким критеріям формування дефініції "інформаційні послуги", як актуальність, релевантність та уніфікація, а також недостатньо конкретні, раціональні та точні: зокрема, у Законі Республіки Білорусь "Про інформацію, інформатизацію та захист інформації" [12] дублюється формулювання основних видів інформаційної діяльності, наведене у Статті 9 Закону України "Про інформацію" [4]. На думку автора, тлумачення дефініції, що містяться у законодавчих актах Казахстану та Молдови [14; 16], краще відповідають визначенню діяльності софтверних підприємств або провайдерів, які надають інтернет-послуги. Враховуючи застарілість російських та узбецьких інтерпретацій визначень інформаційних послуг [13; 17], що не відповідали оновленням у нормативно-правовій базі цих країн, цілком слушним було виключення їх із чинного законодавства.

Висновки дослідження. Проведений аналіз різних законодавчих підходів країн СНД дає можливість сформулювати ряд висновків:

1. Необхідно змінити базове визначення терміна "інформаційні послуги" у Законі України "Про інформацію" для того, щоб це тлумачення було не тільки лексично грамотним, а й максимально актуальним, релевантним, достатнім, зручним, конкретним, корисним, повним, раціональним, точним та уніфікованим до різних галузей науки та практичного застосування, насамперед у сфері надання послуг державними науковими бібліотеками в Україні.

2. У підзаконних нормативно-правових актах України, що регулюють сферу соціальних комунікацій, зокрема бібліотечну справу, доцільно використовувати запропоноване авторське визначення як оптимальніше за критеріями його формування, а саме: "Інформаційні послуги галузевих бібліотек — це дії виконавців-надавачів (насамперед фахівців бібліографічних, реферативних та аналітичних підрозділів), що спрямовані на забезпечення інформацією потреб споживача-одержувача (користувача бібліотеки).

Варто відзначити, що, незважаючи на недосконалість нормативно-правової бази, у сфері бібліотечної діяльності адекватне вживання створених інноваційних термінів поширюється провідними науковцями. Наочним прикладом є запровадження терміна "галузевої інформаційний ресурс" провідними вітчизняними фахівцями галузі соціальних комунікацій П. Роговою, В. Лутовиною та Т. Добко [22, с. 18]. У публікації, уміщеній у "Віснику Книжкової палати" (№ 2, с. 20—24), я мав на увазі саме цих бібліотекознавців.

Список використаної літератури

1. *Кількість* адмінпослуг найближчим часом буде відрегульована законом // Офіційне інтернет-представництво Президента України Віктора Януковича. — Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/news/22042.html>. — Назва з екрана.
2. *Янукович* заявив про ліквідацію 12 тисяч підприємств, які надавали "вигадані" адмінпослуги // Офіційне інтернет-представництво газети "Дзеркало тижня. Україна". — Режим доступу: http://news.dt.ua/ECONOMICS/yanukovich_zayaviv_pro_likvidat_siyu_12_tis_pidpriemstv_yaki_nadavali_vigadani_adminposlugi-92085.html. — Назва з екрана.
3. *Про* адміністративні послуги : Закон України від 17 трав. 2012 р. № 4729-VI // Законодавство України. — Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/L_doc2.nsf/link1/ed_2012_05_31/JF7A3006.htm/. — Назва з екрана.
4. *Про* інформацію : Закон України від 2 лист. 1992 р. № 2657-XII // Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2657-12>. — Назва з екрана.
5. *Аргайл М.* Психологія щасття / М. Аргайл. — М. : Прогресс, 1990. — 336 с.
6. *Орел В. Э.* Слав. *удѣ. // Этимология, 1977. — М., 1979. — С. 55—59.
7. *Великий* тлумачний словник сучасної української мови : 250 000 / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. — К. : [б. в.] ; Ірпінь : Перун, 2005. — 1728 с.
8. *Карпенко О.* Про необхідність законодавчого визначення терміна "інформаційні послуги" у галузі державного управління / О. В. Карпенко // Сучасна регіональна політика: освіта, наука, практика : матеріали підсумк. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, 28 жовтня 2011 року : у 2 т. / ОРІДУ НАДУ при Президентові України. — Одеса, 2011. — Т. 2. — С. 197—198.
9. *Про* затвердження Переліку і Порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи : Наказ Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15 серп. 2003 р. № 149 // Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z1066-03>. — Назва з екрана.
10. *Про* Національну програму інформатизації : Закон України від 4 лют. 1998 р. № 74/98-ВР // Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=74%2F98-%E2%F0>. — Назва з екрана.
11. *О получении* інформації : Закон Азербайджанской Республики от 30 сентября 2005 г. № 1024-III // Законодательство Азербайджанской Республики. — Режим доступу: <http://www.mincom.gov.az/ru/main.html>. — Загл. с екрана.
12. *Об информации,* информатизации и защите информации : Закон Республики Беларусь от 10 нояб. 2010 г. № 455-3 // Национальный правовой интернет-портал Республики Беларусь. — Режим доступу: [http://www.pravo.by/pdf/2008-279/2008-279\(014-027\).pdf](http://www.pravo.by/pdf/2008-279/2008-279(014-027).pdf). — Загл. с екрана.
13. *Об информатизации* : Закон Республики Узбекистан от 7 мая 1993 г. (утратил силу). — Режим доступу: http://metrolog.aci.uz/metrolog_z3.htm. — Загл. с екрана.
14. *О свободе* информации : Закон Республики Армения от 22 окт. 2003 г. № ЗР-11 // Официальный сайт Национального Собрания Республики Армения. — Режим доступу: <http://www.parliament.am/legislation.php?sel=show&ID=1390&lang=rus>. — Загл. с екрана.
15. *Об информатизации* : Закон Республики Казахстан от 11 янв. 2007 г. № 217-III ЗРК // Казахстанская правда. — 2007. — 27 янв. 2007 г. — Режим доступу: http://www.kazpravda.kz/_pdf/jan07/270107law.pdf. — Загл. с екрана.
16. *Об информатизации* : Закон Кыргызской Республики от 8 окт. 1999 г. № 107 // Официальный сайт Государственного агентства антимонопольного регулирования при Правительстве Кыргызской Республики. — Режим доступу: http://www.antimonopolia.kg/index.php?option=com_rokdownloads&view=file&Itemid=43&id=80. — Загл. с екрана.
17. *Об информатике* : Закон Республики Молдова от 22 июн. 2000 г. № 1069XIV // Официальный сайт Министерства информационных технологий и связи Республики Молдова. — Режим доступу: http://www.mtic.gov.md/img/pdf/1069_2000-06-22_ru.pdf. — Загл. с екрана.
18. *Об участии* в международном информационном обмене : Федеральный Закон Российской Федерации от 4 июл. 1996 г. № 85-ФЗ // Официальный сайт Министерства экономического развития Российской Федерации. — Режим доступу: <http://www.economy.gov.ru/minec/activity/sections/fcp/doc1118925201859#>. — Загл. с екрана.
19. *Об информатизации* : Закон Республики Таджикистан от 6 авг. 2001 г. № 40 // Официальный сайт Национального центра законодательства при Президенте Республики Таджикистан. — Режим доступу: http://mmk.tj/ru/library/zakon_respubliki_tadzhikistan_ob_informatizacii.doc. — Загл. с екрана.
20. *Модельный закон* об электронных государственных услугах : Постановление Межпарламентской Ассамблеи государств-участников СНГ от 7 апр. 2010 г. № 37-7 // Законодавство України. — Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_m99. — Назва з екрана.
21. *Модельный* информационный кодекс для государств-участников СНГ : Постановление Межпарламентской Ассамблеи государств-участников СНГ от 3 апр. 2008 г. № 30-6 // Законодавство України. — Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_i45. — Назва з екрана.
22. *Рогова П. І.* Роль Державної науково-педагогічної бібліотеки України імені В. О. Сухомлинського у формуванні та розвитку системи інформаційних ресурсів для забезпечення вітчизняної педагогічної науки, освіти і практики / П. І. Рогова, В. І. Лутовинова, Т. В. Добко // Наукові праці Державної науково-педагогічної бібліотеки України ім. В. О. Сухомлинського. — 2008. — Вип. 1 : Науково-інформаційне забезпечення освітньої галузі України. — С. 16—37.

Обосновано несовершенство нормативно-правового толкования термина "информационные услуги" в Украине и рассмотрены другие законодательные подходы к его определению в странах СНГ. На основании анализа особенностей этимологии понятия "удовольствие" показано ошибочность его использования относительно потребностей объекта предоставления государственных услуг. Предложена новая система критериев формирования трактовки дефиниции "информационные услуги" в сфере социальных коммуникаций и рекомендовано его оптимальное определение.

Proved inadequate legal interpretation of the term "information services" in Ukraine and consider other legislative approaches to its interpretation in the CIS. Based on the analysis features of the etymology of the term "satisfaction" shows the wrong use of the facility needs of public service. A new system of criteria for determining the formation of Definitions of "information services" and recommended its optimal treatment.

Надійшла в редакцію 22 квітня 2012 року